

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

O.k., jeg medgiver fru Birte Weiss, at efter Ishøjdommen fik man ikke anvist en anden bolig.

Men ellers vil jeg sige, at det hjælper ikke på det diskriminatoriske, at reglen omfatter både danskere og indvandrere, fordi det specielt er på udlændingeområdet, vi har vedtaget en antidiskriminationslov. Det har vi ikke gjort over for bistandsklienter og andre, så hvad vi gør dér, kan vi måske selv om.

Men når der udtrykkeligt står, at der åbnes adgang for – det er det, der står i teksten – »at kommuner midlertidigt og efter ansøgning kan beslutte at suspendere gældende udlejningsregler i almennyttigt boligbyggeri,« og »Kommunalbestyrelsens beslutning træffes på baggrund af ansøgninger fra boligselskaberne, når beboersammensætningen i boligområdet er præget af for store sociale problemer,« så ... – ja, o.k., lad os vente og se til efteråret. Men hvordan man vil lave sådan en regel for indvandrere uden at komme i konflikt med diskriminationsloven, er jeg meget spændt på.

Jeg er enig med fru Birte Weiss i, at ikke alle indvandrere ønsker at bo i de områder, hvor de nu bor, og jeg er enig i – jeg tog det ikke med, fordi det står i mit betækningsbidrag – at naturligvis er mange års forfejlet boligpolitik skyld i, at det er så svært for indvandrere at flytte ud af de boligkvarterer, hvor de bor – det er det nemlig. Det er især visse anden generations-indvandrere, der gerne vil flytte, og de har så svært ved at skaffe sig en lejlighed. For andre indvandrere er det helt afgørende for deres integration i det danske samfund, at de har et netværk omkring sig, at de har nogen, de møder på gaden, i forretningerne, i børnehaverne, som de er på lige fod med, at de ikke – som en indvandrer sagde til mig – bliver taget ud af deres netværk og placeret i et område, hvor de bestemt ikke ville føle sig velkomne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har flere gange hæftet mig ved, at fru Ebba Strange har sagt, at der er nogle besværgende formulærer i betænkningen, hvor man har taget gældende lovgivning og konventioner i ed, og at det nok slet ikke kan lade sig gøre at

udforme sådan en lovgivning, så den kommer til at respektere disse konventioner.

Ja, det har vi jo nu til gode, det skal vi faktisk arbejde med i efteråret, men jeg vil gerne sige til fru Ebba Strange, at jeg forstår ikke, hvordan hun helt kan overse, at vi f.eks. på ligestillingsområdet har en lovgivning, der minder meget om det, man tilsigter her, og hvor man siger, at der skal være ligestilling mellem mænd og kvinder, og det forhindrer ikke, at man kan særbehandle det underrepræsenterede køn. Begge er dog danskere. Man kan gå ned i rækken og sige, at man ønsker at trække nogle frem, og sige, at de skal behandles på en særlig måde. Det er parallelt hermed. Det skal udformes på en måde, der på samme måde respekterer ligestillingsprincippet, men som ikke forhindrer, at man kan foretage positiv særbehandling af en gruppe, som man ønsker at give nogle særlige vilkår. Og det betyder, at denne lovgivning selvfølgelig skal være neutral med hensyn til nationalitet. Man kan også have danske grupper, som skal flyttes.

Det vil vi arbejde med i efteråret. Det synes jeg er spændende, og det synes jeg også SF skulle prøve at tage et medansvar for på samme måde, som SF har taget medansvar for ligestillingslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Jeg undrer mig over, at fru Ebba Strange kan bruge udtrykket, at indvandrere skal tages ud af deres sociale sammenhæng. Dermed medvirker man jo til at skabe et fuldstændig falsk indtryk af, at der er nogle, der skal flytte fra den bolig, de bor i i forvejen. Det er overhovedet ikke det, der er tale om. Der er tale om at skabe en bredere vifte af bomuligheder for indvandrere, nogle muligheder, som de rent faktisk ikke har i dag, og så i øvrigt samtidig løse nogle problemer, som alle, der beskæftiger sig med boligpolitik, ved eksisterer i forvejen, nemlig at der er en tendens til, at tunge sociale problemer samles i nogle ganske bestemte byggelejer.

Fru Ebba Stranges gentagne synspunkt om, at man bliver nødt til at tage afstand fra nogle regler, som man har svært ved at forestille sig udformningen af, synes jeg nok er at tage bekymringerne på forskud. Vi har nøje præciseret, på hvilke præmisser disse regler skal laves.